

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Strakové a soudkyň JUDr. Eustasie Rutarové a JUDr. Lenky Kypré ve věci

žalobkyně: **a) VEOLIA ČESKÁ REPUBLIKA, a.s.**, IČO 49241214
sídlem Na Florenci 2116/15, Nové Město, 110 00 Praha
b) MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ, a.s., IČO 61859575
sídlem Tovární 1059/41, Hodolany, 779 00 Olomouc
obě zastoupeny advokátem Mgr. Hynkem Peroutkou
sídlem Karlovo náměstí 671/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ing. Radek Novotný**, narozený 20. 10. 1966
trvale bytem Na drahách 247, 739 25 Sviadnov
zastoupený advokátkou Mgr. Evou Štauderovou
sídlem Masarykovo nám. 329, 686 01 Uherské Hradiště

o ochranu pověsti právnické osoby

k odvolání žalované proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. května 2019
č. j. 5 Cm 2/2017-282

takto:

I. Usnesení soudu prvního stupně se v napadené části, to je ve výroku II., **mění** takto:

„Žalobkyně a) a žalobkyně b) jsou povinny zaplatit žalovanému společně a nerozdílně na náhradě nákladů řízení částku 18.876 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupkyně žalovaného.“

II. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora označeným usnesením soud prvního stupně zastavil řízení o žalobě na ochranu pověsti právnické osoby (výrok I.). Žalobkyním a) a b) uložil povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení společně a nerozdílně částku 6.776 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám advokátky Mgr. Evy Štauderové (výrok II.). Konečně rozhodl, že se žalobkyním a) a b) vrací k ruce společné a nerozdílné část soudního poplatku ve výši 6.400 Kč (výrok III.). Dle odůvodnění se žalobkyně po žalovaném domáhaly, aby se zdržel šíření následujících tvrzení ve spojení nebo ve vztahu se žalobkyněmi nebo ostatními společnostmi skupiny VEOLIA a skupině VEOLIA: dojení spotřebitelů, vazalské smlouvy, protiprávní jednání na základě klamu a falešných slibů, netransparentní a nevýhodné smlouvy, kořistění českého vodárenství, tunel, tunelování, protiprávní smlouvy, nevypověditelné smlouvy, pochybná privatizace, parazitní model, infrastruktura se vybydluje, pokoutné jednání, soukromé penězovody, megapodvod,

kolaborace, vodárenská loupež, korupční praktiky, lumpárny. Dále požadoval uveřejnění omluvy na internetových stránkách www.pravdaovode.cz, www.facebook.com/Vodalidem, <http://radeknovotnyradek.blog.idnes.cz> a v celostátním vydání deníku Blesk a Mladá fronta Dnes. Dále požadoval, aby žalovaný odstranil konkrétní články z internetových stránek outsidermedia.cz, vodarenstvi.cccfm.cz, vlkovobloguje.wordpress.com, palamentnilisty.cz, czechfreepress.cz, radeknovotnyradek.blog.idnes.cz a pravdaovode.cz a aby odstranil konkrétní videozáznamy z internetových stránek provozovaných pod internetovou doménou youtube.com. Ještě před zahájením prvního jednání ve věci vzaly žalobkyně a), b) žalobu v celém rozsahu zpět se zdůvodněním, že byla odstraněna většina článků a videí a dále z důvodu problematické pasivní legitimace žalovaného, neboť autorem článků již není žalovaný ale nadační fond s názvem Nadační fond PRAVDA O VODĚ, IČO 06925316, se sídlem Na dráhách 247, 739 25 Sviadnov. Soud prvního stupně při rozhodování o nákladech řízení aplikoval ust. § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., kdy zavinění na zastavení řízení shledal na straně žalobkyň, a proto žalobkyním uložil nahradit žalovanému účelně vynaložené náklady řízení, za něž považoval odměnu advokáta za 2 úkony (převzetí a příprava zastoupení a vyjádření k žalobě) dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 5.000 Kč, paušální částku hotových výdajů za tyto 2 úkony celkem 600 Kč, což zvýšeno o 21% DPH činí celkem 6.776 Kč.

2. Proti tomuto usnesení výslovně však pouze proti výroku II. podal žalovaný včasné odvolání. Vyjádřil přesvědčení, že náklady řízení mu měly být přiznány dle ust. § 12 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. v částce trojnásobně vyšší, neboť úkony jím činěné v obraně proti nedůvodně podané žalobě byly nejen časově náročné, ale současně také mimořádně obtížné. Tvrdil, že samotné převzetí a příprava zastoupení vyžadovala seznámení se s obsahem žaloby a označenými důkazy. Pokud jde o vyjádření ve věci, pak toto čítalo přes 70 stran, kdy bylo třeba vyjádřit se k tvrzením žalobkyň a desítkám označených důkazů, přičemž příprava a sepsání vyjádření zabralo více jak dva týdny na straně žalovaného a jeho právního zástupce. Má za to, že účelně vynaložené náklady žalovaného byly několikanásobně vyšší, než je odměna 2.500 Kč za 1 úkon právní služby dle vyhlášky. Domáhal se změny napadeného výroku tak, že mu na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně budou žalobkyně povinny uhradit 18.876 Kč.
3. V písemném vyjádření žalobkyně navrhovaly potvrzení napadeného výroku, který považují za správný.
4. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a to ve vztahu k výroku II. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného nelze upřít důvodnosti.
5. Z obsahu předloženého spisu odvolací soud zjistil, že dne 13. 2. 2017 žalobkyně a) a b) podaly proti žalovanému žalobu na ochranu pověsti právnické osoby, jíž se domáhaly, aby žalovanému byla uložena jednak povinnost zdržet se šíření v žalobě uvedených tvrzení učiněných ve spojení s žalobkyněmi nebo ostatními společnostmi skupiny VEOLIA a skupině VEOLIA, dále požadovaly uložení povinnosti žalovanému uveřejnit na konkrétních internetových stránkách a jednom celostátním deníku omluvu za zveřejnění nepravdivých informací o společnostech VEOLIA v České republice a skupině VEOLIA, dále uložení povinnosti stáhnout konkrétně v žalobě vyjmenované články ze všech internetových adres, kam je žalovaný umístil, jakož i povinnost stáhnout v žalobě specifikovaná videa ze všech internetových adres, kam je žalovaný umístil, a to do tří dnů od právní moci rozsudku. Samotná žaloba obsahuje 42 stran textu a je v ní označeno a doloženo 55 příloh. Na výzvu soudu prvního stupně pak žalobkyně doplnily původní žalobu ještě pětistránkovým podáním, v němž zejména upřesnily žalobní petit. Usnesením ze dne 21. září 2017 soud prvního stupně vyzval žalovaného, aby se ve lhůtě 40 dnů vyjádřil k žalobě a k jejímu doplnění a označil důkazy k prokázání tvrzených skutečností. Žalovaný podal obsáhlé vyjádření čítající 76 stran textu, v němž se podrobně a zcela konkrétně vyjadřoval k jednotlivým

tvrzením žalobkyně a jí předloženým důkazům a v němž současně označil důkazy k prokázání vlastních tvrzení, na nichž založil svou obranu. Podáním ze dne 13. 5. 2019 žalobkyně vzaly žalobu zpět. Uvedly, že zjistily, že žalovaný v mezidobí dvou let od podání žaloby odstranil většinu videí na portálu youtube a řadu článků, jejichž odstranění se žalobkyně v tomto sporu domáhaly. Rovněž obsah a struktura internetových stránek pod doménou pravdaovode.cz se za dobu od podání žaloby proměnily a informace na těchto internetových stránkách jsou nově zveřejňovány nikoliv jménem žalovaného, ale jménem nadačního fondu s názvem „Nadační fond PRAVDA O VODĚ“. Vyjádřily přesvědčení, že změny nastalé po podání žaloby problematizují aktuální pasivní legitimaci žalovaného a v jejich důsledku již žalobní petit neodpovídá aktuálnímu stavu. Nato soud prvního stupně rozhodl nyní napadeným usnesením.

6. Odvolací soud především souhlasí se závěry soudu prvního stupně, že při rozhodování o nákladech řízení bylo namíste aplikovat ust. § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., neboť žalobkyně zpětvzetím žaloby procesně zaviniily zastavení řízení. Zpětvzetí žaloby sice odůvodnily údajným jednáním žalovaného následujícím po podání žaloby ve smyslu odstranění některých žalobkyněmi tvrzených závadných článků a videí, jakož i pochybnou pasivní legitimaci žalovaného, nic však v tomto směru nedoložily a zcela pominuly, že v rámci podané žaloby se domáhaly též uveřejnění omluvy na internetových stránkách a v celostátním deníku, aniž by při zpětvzetí žaloby tvrdily, že po podání žaloby tomuto požadavku žalovaný plně vyhověl. Ostatně žalobkyně závěry soudu prvního stupně o svém procesním zavineění na zastavení řízení nijak nezpochybniily. Pokud jde o odvolatelem namítanou výši přiznané náhrady nákladů řízení, pak odvolací soud zcela přisvědčuje argumentaci žalovaného v podaném odvolání, že v dané věci je odůvodněn postup podle ust. § 12 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a je tak namíste mimořádné zvýšení odměny advokáta, a to až na trojnásobek. Toto zvýšení je odůvodněno jak časovou náročností práce advokáta žalovaného, potřebou reagovat na řadu argumentů žalobkyně a vypořádat se s množstvím navržených důkazů, tak i náročností z hlediska orientace v judikatuře soudů a samotné problematice vodohospodářství. Proto odvolací soud považuje za odpovídající mimosmluvní odměnu žalovaného ve výši 7.500 Kč za jeden úkon právní služby. Za dva uskutečněné úkony právní služby tak náleží odměna advokáta 15.000 Kč, dále 2x paušální náhrada hotových výloh po 300 Kč, což spolu s 21% DPH činí 18.876 Kč.
7. Z uvedených důvodů proto odvolací soud napadený výrok usnesení soudu prvního stupně změnil tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno (§ 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř.).
8. Pokud jde o náklady odvolacího řízení, pak odvolací soud dospívá k závěru, že výše odměny v daném případě záležela na úvaze soudu, a proto i za situace, že žalovaný byl v odvolacím řízení plně úspěšný, soud mu náhradu nákladů odvolacího řízení nepřiznal (§ 142 odst. 3 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Olomouc 10. března 2020

JUDr. Vladimíra Straková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Šlajsová.